

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 września 2014 roku powódka A. J. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółki komandytowej z siedzibą w P. kwoty 9.840 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że powyższe roszczenie przysługuje jej z tytułu wynagrodzenia za świadczone usługi za miesiąc sierpień 2014 roku (pozew – k. 2-5).

Pismem z dnia 3 października 2014 roku, które wpłynęło do sądu w dniu 10 października 2014 roku, powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 9.840 złotych podtrzymując pozew w zakresie odsetek od kwoty 9.840 złotych od dnia 2 września 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku oraz kosztów procesu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 października 2014 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. nakazał aby pozwana zapłaciła powódce kwotę 9.840 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 2 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu.

Postanowieniem z dnia 21 października 2014 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. uchylił nakaz zapłaty w zakresie kwoty 9.840 złotych i umorzył w tym zakresie postępowanie.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że zapłaciła kwotę dochodzoną pozwem przed rozpoczęciem biegu wymagalności roszczenia. Nie ma więc podstaw do żądania odsetek za opóźnienie, a wytoczenie powództwa było bezpodstawne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy o świadczenie usług z dnia 1 stycznia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w P. (Spółka) zleciła A. J. (Zleceniobiorcy):

- a) bieżącą współpracę z bezpośrednimi i końcowymi, aktualnymi i potencjalnymi nabywcami towarów Spółki;
- b) promocję towarów Spółki, w szczególności w środowisku medycznym;
- c) analizę rynku pod kątem możliwości sprzedażowych towarów Spółki;
- d) składanie comiesięcznych raportów ze świadczonych usług.

Zgodnie z § 4 ust. 1 i 2 umowy:

1. za należyte świadczenie usług Spółka miała płacić Zleceniobiorcy miesięczne wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 8.000 złotych netto powiększone o podatek VAT.
2. wynagrodzenie miało być płatne po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego świadczenia usług, w terminie 14 dni od dnia doręczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT, na rachunek bankowy wskazany w fakturze VAT.

Zgodnie z § 7 ust. 1 i 2 umowy:

1. umowa weszła w życie z dniem jej podpisania i została zawarta na czas nieokreślony;
2. każda ze stron miała możliwość rozwiązania umowy w każdym czasie z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

(dowód: umowa o świadczenie usług – k. 9-12)

Pismem z dnia 4 lipca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w P. wypowiedziała powyższą umowę. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 31 sierpnia 2014 roku.

(dowód: pismo z dnia 4 lipca 2014 roku – k. 13)

W dniu 18 sierpnia 2014 roku A. J. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.840 złotych brutto (8.000 złotych netto) z tytułu świadczenia usług w miesiącu sierpniu 2014 roku.

A. J. doręczyła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółce komandytowa z siedzibą w P. fakturę VAT nr (...) drogą elektroniczną w dniu 18 sierpnia 2014 roku.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 17; korespondencja e-mailowa – k. 18)

Pismem z dnia 2 września 2014 roku A. J. wezwała (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółkę komandytową z siedzibą w P. do zapłaty kwoty 9.840 złotych tytułem wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2014 roku.

(dowód: pismo z dnia 2 września 2014 roku wraz z dowodem nadania – k. 19-20)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w P. zapłaciła kwotę 9.840 złotych za fakturę nr (...) w dniu 29 września 2014 roku.

(dowód: potwierdzenie przelewu – k. 29)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Jak stanowi przepis art. 750 k.c., do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z treścią art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Natomiast, jak wynika z brzmienia art. 735 § 1 k.c., jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła ostatecznie zasądzenia odsetek od kwoty 9.840 złotych (kwoty wynagrodzenia za świadczone w miesiącu sierpniu 2014 roku usługi) od dnia 2 września 2014 roku do dnia 29 września 2014 roku.

Pomiędzy stronami bezsporny był fakt zawarcia umowy o świadczenie usług, jej treść, a także fakt zapłaty przez pozwaną w dniu 29 września 2014 roku wynagrodzenia należnego powódce za usługi świadczone w miesiącu sierpniu 2014 roku.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa podniosła, że zapłaciła wynagrodzenie za miesiąc sierpień 2014 roku zanim stało się ono wymagalne. Nie ma więc podstaw do żądania odsetek za opóźnienie, a powództwo wytoczone zostało bezpodstawnie. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, że umowa zobowiązywała powódkę do wystawienia faktury VAT na zakończenie każdego miesiąca. Była to również utarta między stronami praktyka. W przypadku wynagrodzenia za miesiąc sierpień 2014 roku powódka wystawiła fakturę w połowie miesiąca wpisując jako termin płatności pierwszy dzień kolejnego miesiąca. Pozwana zarzuciła również nieprawidłowe wystawienie faktury VAT – zamiast tytułu „wynagrodzenie za miesiąc sierpień”, powódka wskazała „faktura za miesięczny okres wypowiedzenia”. Okoliczność ta spowodowała, że termin płatności tej faktury w ogóle nie zaczął biec.

Zarzuty pozwanej okazały się bezzasadne.

Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy wynagrodzenie miało być płatne po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego świadczenia usług, w terminie 14 dni od dnia doręczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT, na rachunek bankowy wskazany w fakturze VAT.

Analiza wyżej opisanego postanowienia umowy wskazuje, że strony uzależniły płatność wynagrodzenia od zajścia dwóch zdarzeń: zakończenia danego miesiąca kalendarzowego oraz upływu 14-dniowego terminu od dnia doręczenia faktury VAT. W konsekwencji termin płatności wynagrodzenia kończył się z upływem 14-tu dni od daty doręczenia faktury VAT, nie wcześniej jednak niż po zakończeniu danego miesiąca kalendarzowego.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, powódka nie była zobowiązana do wystawienia faktury VAT „na koniec miesiąca”. Po pierwsze, pozwana nie wyjaśniła co dokładnie oznacza pojęcie „na koniec miesiąca”. Po drugie, umowa stron nie precyzowała w ogóle daty, w której faktura powinna być wystawiona, opisując jedynie datę płatności wynagrodzenia. Po trzecie, bez znaczenia są twierdzenia pozwanej w zakresie utartej praktyki. Złożone przy sprzeciwie faktury VAT za miesiące: styczeń – czerwiec 2014 roku wystawiane były pomiędzy 27 a 29 dniem każdego miesiąca kalendarzowego (k. 52-57). Należy jednak podkreślić, że zawierają one nieprawidłowy, tj. niezgodny z umową – 7-dniowy termin płatności. Ponadto, faktura VAT za miesiąc lipiec 2014 roku została wystawiona w dniu 18 lipca 2014 roku, tj. w tym samym dniu miesiąca co faktura VAT za miesiąc sierpień 2014 roku i zawiera prawidłowy termin płatności (14 dni). Oprócz tego należy podkreślić, że zgodnie z § 8 ust. 2 umowy, wszelkie jej zmiany i uzupełnienia wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. W konsekwencji nawet gdyby pozwana wykazała, iż doszło do zmiany treści § 4 ust. 2 umowy w formie ustnej lub w sposób dorozumiany, zmiana taka nie wywołałaby żadnych skutków prawnych.

Bezzasadny był również zarzut pozwanej dotyczący nieprawidłowej treści faktury VAT. Umowa stron nie regulowała jednoznacznie, jaki tytuł należy wpisać w każdej wystawionej fakturze. Wpisanie przez powódkę tytułu „faktura za miesięczny okres wypowiedzenia” zamiast „wynagrodzenie za miesiąc sierpień”, nie miało wpływu na obowiązek zapłaty. Obie strony wiedziały bowiem dokładnie, czego dotyczy ta faktura. Pozwana zresztą zapłaciła za nią nie żądając jakiegokolwiek zmiany.

Powódka doręczyła pozwanej fakturę VAT nr (...) w dniu 18 sierpnia 2014 roku, stąd 14-dniowy termin płatności upłynął z dniem 1 września 2014 roku, a więc zgodnie z umową już w kolejnym miesiącu. W konsekwencji, pozwana na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., uprawniona była do naliczania od dnia 2 września 2014 roku do dnia zapłaty (29 września 2014 roku) odsetek ustawowych za opóźnienie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O zwrocie opłaty od pozwu orzeczono na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powódki – jako wygrywającej proces w całości – poniesione przez nią w toku procesu koszty w postaci: kosztów zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 1.200 zł, ustalonych przy uwzględnieniu stawki wynikającej z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) /Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./ oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.